

Hittel

Csillagfényes éjszakán ezüst hintó suhan át,
a lelkünk legmélyén gyermekként hisszük a csodát.

Most nézz fel Te is az égre, fújd a varázsnótát,
s nem kell értsd, csak fogadd el a másik mosolyát.

Emlékszel még, mikor magadért mindig kiálltál,
s Világtól függetlenül önmagad maradtál?

Emlékszel még, mikor kacajjal arcodon bízta,
s tisztán tudtad, a szeretet soha sincs fogytán?

Égben kötött szövetségek utadon segítenek,
belőled ők is erőt és reményt merítenek.

Öleld át! Hisz a családotól nagyobb érték nincs,
Nem a tárgy, a megfoghatatlan: a legnemesebb kincs.

Angyali Áldás szálljon jó tetteid százára,
tisztá lelket nem fagyaszt meg havas táj látványa.

Szeresd önmagad! – Ezzel indítod a körforgást,
Téged szeretnek, Te szeretsz, s nem számít semmi más.

Tóth-Boda Csilla